

Dette svarer i princippet til de regler, der gælder for kommunalbestyrelsens dispensationer fra lokalplanlægningen efter planlægningslovens § 20. Der vil således ikke blive tale om, at kommunalbestyrelsen skal indarbejde nye rutiner eller regler, da dette naboorienteringsprincip allerede er gældende i planlægningslovgivningen.

Udvalget er opmærksom på, at den »forudgående offentlighed« ikke ændrer på mulighederne for efterfølgende klage.

Herefter indstiller *et flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren og de af flertallet stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Mindretallet protesterer mod, at et flertal i forbindelse med denne lov låser sig fast på 2-meter-bræmmer langs vandløb, og henviser til de i betænkningen optrykte svar samt notatet fra miljøministeren og skrivelsen fra justitsministeren.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Endvidere kan mindretallet tiltræde de af miljøministeren under nr. 7, 8, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23 og 26 stillede ændringsforslag.

Mindretallet kan ikke tiltræde lovforslaget i dets nuværende form og mener, at lovforslaget undergraver grundlovens klare regler i § 73 om den private ejendomsret. I grundlovens § 73 står der, at ejendomsretten er ukrænkelig, og at ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Endvidere kan det kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning.

Det er Fremskridtspartiets holdning, at loven om naturbeskyttelse er en indgriben i den

private rådighedsret over for de private grundejere, uden at man samtidig fra statens side betaler den grundlovshjemlede fuldstændige erstatning til lodsejeren.

Offentlighedens adgang til private skove er udvidet til også at omfatte stier. Fremskridtspartiet frygter, at denne udvidelse for offentligheden til også at cykle på befæstede stier vil give fortolkningsproblemer. Udvidelsen vil også kunne skade flora og fauna, og det er bestemt ikke nogen særlig effektiv måde at overholde lovens formålsparagraf om »at beskytte naturen med dens bestand af vilde dyr og planter samt deres levesteder« på. Fremskridtspartiet kan i den forbindelse henvise til, at man i spørgsmålet om befæstede stier eller veje kan få problemer med bl.a. de såkaldte mountain-bikecykler.

Det er også betænkeligt, at der under borgerlig regering sker en indskrænkning i beplantningsretten i en afstand af 150 m fra søer på 3 ha samt i reglerne om omfanget af gødskning på visse arealer.

Fremskridtspartiet har dog undladt at stille ændringsforslag om disse ting under henvisning til, at der blandt de involverede interesseorganisationer er opnået enighed.

Fremskridtspartiet havde gerne set, at lovens § 39 om erstatning også havde omfattet offentlighedens adgang til udyrkede arealer.

Til slut skal nævnes, at lovforslaget desværre på trods af den lange tilblivelsestid indeholder en række ministerbeføjelser og ukendte følge-regler.

Et *tredje mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Mindretallet er enig med flertallet om, at der bør indføres 2-m-bræmmer langs søer og vandløb, men mindretallet har den opfattelse, at de landmænd, hvis dyrkningsmulighed herved indskrænkes, bør have erstatning.

Derfor ønsker mindretallet først at indføre bræmmer, når det juridiske og økonomiske grundlag for erstatning er afklaret. Som konsekvens af denne holdning vil mindretallet hver-